Хлопець кохає дівчину, –
Та другий миліше їй був;
Другий взяв іншу дружину,
Першую ж милу забув.

З жалю та мила звінчалась
З першим, хто трапився, так,
З ким вона й зроду не зналась, –
Гине забутий юнак.

Давня се байка, здається,
Все ж вона вічно нова –
І як до кого прийдеться,
Серце тому розбива!